

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

14 In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

dictum Scriptura tua pronuntiat: nobis
 ipsis prius apud te, qui lux es, & vita, verba
 tua toto corde percipiamus, intimisque
 medullis cantè, ac sedulò inferamus.

14. In via testimoniorum tuorum delectatus sum.

Si dixisset in testimonijs tuis, vel in lege tua, simpliciter acciperemus; sed quid sibi vult in via testimoniorum? Arbitror aliquid significari perutile nobis. Testimonia, seu mandata via dicuntur, quia per ea ad vitam gradimur non pedum passibus, sed affectibus. Si vis ad vitam ingredi serua mandata. Et via interdum, vt diximus, ipsa nostra conuersatio, & viuendi ratio dicitur. Proinde non dicit delectatū se in testimonijs Domini, hoc est, in nudis preceptis; notitiaque tantum, & speculatione subtili cognitis, quod nec magnum, nec latis esset, sed in via testimoniorū, hoc est, dum actione, & opere per illa ambulat. Obseruatione enim illorū, & progressionē spiritualium gressuum per viam ad terminum graditur.

Ceterū non est omnium mandatis Dei delectari. Aliquos enim, qui secundum carnem ambulant, non delectant, sed premunt. Quis autem delectatur? qui caritate vehitur. Quis delectatur? qui & nouit illorum pulchritudinem, & excellentiam: & facilitatem, & vtilitatem experitur.

Mandata sunt via, quia ducunt ad vitam.

Matth 19.

Quis delectetur mandatis Dei.

tur. Abstinere quippe ab operibus carnis, quæ diuina lege prohibentur, iucundum est in spiritu ambulantis. Ipse enim spiritus implet, agit, portat, suaue facit iugiter, denique delectabilia facit quæcumque ille iusserit, in cuius dextera delectationes sunt usque in finem. Sed audi quanta necessaria sint, ut in mandatis Domini, id est, in ipso Domino delecteris. Isaias loquitur. Si auerteris à sabbato pedem tuum facere uoluntatem tuam in die sancto meo. (En uoluntatis abnegatio uiuentibus in perpe-

Psal. 15.

Isai. 58.

Isai. 66.

tuis sabbatis, & ferijs Domini. namque ambulantes in spiritu habent sabbatum ex sabbato, & Neomeniam ex Neomenia) & uocaueris, inquit, sabbatum delicatum, (uide quid faciat amor? Ipse sabbatissimus, id est, cessatio, & requies ab operibus mortuis, castæ deliciae sunt Sanctorum) & sanctum Domini gloriosum (templum scilicet, ubi ipse inhabitat, & nobiscum conuersatur) Et glorificaueris eum, dum non facis uias tuas (à quibus procul dubio abstinendum est, ut uiam Domini percurramus) Et non inuenitur uoluntas tua, ut loquaris sermonem (magnum malum propria uoluntas, quæ in properantibus ad patriam ita disperdi debet, ut nec inueniatur) Tunc, inquit Propheta, delectaberis super Dominum, & sustollam te super altitudines terræ. Illa radix, hic fructus. Ergo qui se gratulatur, in uia mandatorum delectatur.

rum, hæ
di sancta
riatur.

Cum
& es
somnia
nes uiri
est, quod
tam inf
cum fo
dolore,
penden
bus diu
ros, & a
bundan
parere
diffe: ut
optari,
ficienti
conferr
hoc pa
sunt ex
cum di
diuitia
tia, Tin
Non e
aut se
Dei m

tum, hæc omnia in delectatione huiusmodi sancta, quasi coniuncta, & inclusa gloriatur.

Sicut in omnibus diuitijs.

CVm Scriptura dicat Diuites eguerunt, & esurierunt. Et item, Dormierunt somnium suum, & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. Quid est, quod re tam spinosam, tam fragilem, tam infidelem, quæ cum labore quaeritur, cum solitudine possidetur, amittitur cum dolore, diuinis mandatis comparat? Sed perpendendum primò: cum dixit, in omnibus diuitijs, non solum pecuniæ thesauros, & ampla vectigalia, sed omnia, quæ abundantiam, sufficientiam, & potentiam parere solent, hoc nomine comprehendisse: vt, nõ diuitias solum, sed omnia, quæ optari, & possideri in hac vita solent, sufficientiæ, & thesauro mandatorum Dei conferre, & comparare intelligatur. Sed hoc parum est. Hæc enim omnia arena sunt exigua, & quasi lutum æstimanda, si cum diuinis thesauris componantur. Nam diuitiæ salutis, inquit Sapia, & scientia, Timor Domini ipse est thesaurus eius. Non erga significat parem delectatione, aut securitatem in omnibus diuitijs, & Dei mandatis esse. Sed, quoniam homines

errore

Quomodo diuitiæ cum mandatis comparantur. *Psal. 35.*
Psal. 75.

Isai. 33.

errore quidem infano his sensibilibus diuitijs beatos se, & tutos credunt, puto illum sic dicere, delectatus sum in vijs mādatorū tuorū, sicut solēt pueriles homines diuitijs oblectari, in ijsque confidere. Hæc quippe solent homines magnifacere, & summam

Eccl. 10.

in eis felicitatem reponere. Optimè enim Ambrosius. Alij in auro, alij in argento, alij in vestibus, alij in possessionibus, vineis, oleis, segetibus, alij in operibus picturæ, marmorum: in diuersis denique singuli delectationes habent: spiritualis in via testimoniorum cælestium delectatur, tanquam omne possidens patrimonium, in

2. Cor. 1.

omnibus diues, sicut Apostolus dicit. Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, quæ data est vobis in Christo IESV, quia in omnibus diuites facti estis in illo. Quare ex rebus notis affectum indicat, vt per sensibilia discamus ad superiora conscendere. Et fortasse rem totam commodius explicemus, si Sapientis audiamus sententiam. Sicut protegit sapientia, inquit, sic protegit pecunia. An, rogo, non amplius? Quis non videt maximam inter hæc distantiam. Quam ipsemet velut deridens stultorum somnia, per ironiam, vt arbitror, sic explicat: subdit enim

Eccl. 7.

Hoc autem plus habet eruditio, & sapientia, quod vitam tribuunt possessori suo. Quasi verò pusillo inter se discrimine hæc distent, extrinsecus duntaxat, incerteque valde,

valde, atque infirmè protegere, & vitam tribuere possessori suo. Quare idem Psalmographus infrà loquens non ex opinione communi, sed lingua sua, mandatorum scientiam longè diuitijs prætulit, cum dixit. Ideò dilexi mandata tua super aurum, & topazion.

In mandatis tuis exercebor.

Præpendendum primò est præposuisse Exercebor, postea subdidisse Considerabo: tum quia practica pars, & exercitatio in virtutibus ante theoreticam, & investigationem, ac meditationem mysteriorum Dei præmittenda est. Quam ob causam rectè S. Ambrosius obseruat initio quoq; huius psalmi primò dictos esse beatos, qui ambulant in lege Domini, deinde qui scrutantur testimonia eius, tū quia etiam post exercitationem, & obseruationem iugis est retentanda meditatio, vt ad anteriora tendamus. Quo enim quisque amplius in vitæ puritate profecerit, eò melius diuina rimari poterit, & ad maioris perfectionis studium notitiæ, & amoris iugi, & infatigabili studio desudare.

Sed verbū Exercebor, quod Septuaginta fere per verbum ἀδελχίσω explicare solent, hebraicè est loqui ore, vel corde, id est, meditari, orare, loqui, & confabulari. Quo verbo Scriptura vsa est, cum

Practica
virtutum
theoricam
praet.

Exercebor
cur
græcè
ἀδελχί-
σω.